

Υπάρχει ένας μύθος στην Ιταλία γνωστός ως "η λίμνη της ραγισμένης καρδιάς". Ο Μπερνουάρ Κλαβέλ αναφέρει το μύθο αυτό στο βιβλίο του "Μύθοι και θρύλοι από όλες τις χώρες".

Κοντά στη λίμνη αυτή διάλεξε να ζήσει μια πριγκίπισσα με το δεκάχρονο γιο της. Μια περιοχή σωστός παράδεισος, ιδανικός για να μεγαλώσει το παιδί! Η πριγκίπισσα αισθανόταν σίγουρη για την ασφάλεια του γιου της. Ένας γερό-βαρκάρης προειδοποιούσε "κυρά μου, ένα παιδί δεν πρέπει να μένει μόνο του στη λίμνη". Η πριγκίπισσα όμως αγνόησε τις προειδοποιήσεις του βαρκάρη. Μια μέρα που η λίμνη ήταν ήρεμη σα καθρέφτης, το παιδί πήρε τη βάρκα και ξανοίχτηκε στα βαθιά. Έπιασε όμως ξαφνική καταιγίδα και η πριγκίπισσα ζήτησε τη βοήθεια των χωρικών και των ψαράδων για να βρουν το παιδί της. Μάταια όμως... Πλήρωσε με χρυσάφι να ανοίξουν ένα κανάλι να αδειάσουν τη λίμνη. Όταν η λίμνη στέγνωσε, δεν βρέθηκαν παρά τον αόριστο όγκο ενός γέρου που κρατούσε στην αγκαλιά του κάτι που έμοιαζε με παιδί. Ο ασβεστόλιθος της λίμνης είχε μετατρέψει κιόλας τους δύο ναυαγούς σε ένα παράξενο άγαλμα...

Η δύστυχη πριγκίπισσα, απελπισμένη έφυγε από τον πύργο και άρχισε να τριγυρνάει στα δάση. Σαν μπήκε ο χειμώνας πέθανε από την πείνα και το κρύο και κυρίως την απελπισία στο πιο βαθύ σημείο της λίμνης...

Πρόκειται για έναν πολύ συγκινητικό μύθο που δείχνει την απέραντη αγάπη μιας μάνας για το γιο και της ματαιότητας της ύπαρξής της μετά το θάνατό του! Θυμήθηκα το συγκεκριμένο μύθο την ώρα που σε ελληνικό τηλεοπτικό κανάλι αναφερόταν η υπόθεση της μάνας που κήκε για να σώσει το γιο της!

Πόσα και πόσα παραδείγματα αυτοθυσίας ακούμε καθημερινά και πόσα πολλά έχουν γραφτεί για την καρδιά της μάνας... Ποικίλη και αξιόλογη λογοτεχνία είναι αφιερωμένη στην μάνα, στην καταλυτική δύναμη που κρύβει για το παιδί της με αγάπη χωρίς όρια και όρους. Ένα ποίημα του Jean Richerpin που πέρασε στη λαογραφία μας σα μύθος αναφέρεται στο γιο που σκότωσε τη μάνα του για να πάει την καρδιά της σε μια μάγισσα. Στο δρόμο σκόνταψε και η καρδιά της μάνας ξεσχισμένη στα λασπωμένα χρώματα κυλίστηκε και λέει στο γιο της στενάζοντας "χτύπησες παιδί μου!". Ο Βίκτωρ Ουγκώ έχει γράψει: "Μητέρα, η καρδιά της ανθρωπότητας". Ο Γκαίτε είπε χαρακτηριστικά: "Μόνο οι λαοί με ικανές μάνες ευδοκιμούν. Όταν σε ένα λαό καταπέσει η μητρότητα σε τίποτα δεν ωφελεί όλη η άλλη παιδεία. Η κατάπτωση της μάνας είναι η δύση και η παρακμή ενός λαού!"...

Η 'ιερότητα' της μάνας δυστυχώς μιαίνεται από καθημερινές ανθρώπινες ατέλειες. Η σχέση μάνας-παιδιών δοκιμάζεται από τις αντιξοότητες της ζωής. Δεν είναι λίγα τα 'κακά παραδείγματα' μανάδων που δηλητηριάζουν την ψυχή των παιδιών. Δεν είναι λίγα τα παιδιά που αισθάνονται πίκρα, απογοήτευση, μίσος για μια μάνα που δεν υπήρξε ποτέ στο πλευρό τους. Δεν είναι λίγα τα παιδιά που μεγαλώνουν με απωθημένα και ανασφάλεια αφού δεν

ΘΕΣΕΙΣ + αντιΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

Η μάνα είναι σαν το δέντρο, είναι το δέντρο του Κόσμου

έχουν ζήσει ποτέ το μητρικό χάδι. Δεν είναι λίγες οι μητέρες που 'αποτυχάνουν στην αποστολή τους'.

Η μητρότητα απαιτεί δύναμη, κουράγιο, επιμονή, υπομονή, θυσία, προσφορά! Για να γίνει μια γυναίκα μάνα θα πρέπει να έχει πίστη στον εαυτό της και πίστη στη ζωή! Κάθε γυναίκα έχει την δική της ιστορία, ένα διαφορετικό σενάριο το οποίο αλλάζει στην πορεία της ζωής. Η ζωή δεν είναι στρωμένη με ροδοπέταλα. Υπάρχουν αγκάθια, υπάρχει πόνος, υπάρχει κλάμα... Κάθε μάνα σκοντάφτει, ματώνει, θυσιάζεται, προσφέρει... Θα πρέπει να είναι προετοιμασμένη για ένα μεγάλο και δύσκολο δρόμο. Ένα ταξίδι ζωής που δεν υπόσχεται εγγυήσεις. Ένα ταξίδι που θα χρειαστεί να βάλει στην άκρη τις προσωπικές της ανάγκες, να κάνει πολλές θυσίες για να μεγαλώσει σωστά τα παιδιά της. Ένα ταξίδι δύσκολο μεν, αλλά που σίγουρα αξίζει τον κόπο!

Γιορτή της μητέρας αυτή την Κυριακή και είναι μια ευκαιρία για περισυλλογή. Να δούμε πόση αγάπη και αφοσίωση έχουμε μέσα μας για αυτήν που μας χάρισε τη ζωή και μας έδωσε τα βασικά εφόδια...

Δύσκολη μέρα για τα ορφανά, δύσκολη μέρα για τους πικραμένους...

"Μα εγώ έχω χρόνια να την δω, χρόνια να της μιλήσω κι όμως δεν μπόρεσα ποτέ την σκέψη της να σβήσω.

Ποτέ μου δεν μιλώ για αυτήν, ποτέ μου δεν ρωτάω, όμως μου έρχεται στον ύπνο μου και απότομα ξυπνάω".

Ανυπόφορη η μέρα για τις χαροκαμένες μάνες... Για τις μάνες του Ιράκ, της Παλαιστίνης, τις Ελληνοκύπριες μάνες... Τις μάνες που έχουν χάσει τα βλαστάρια τους και δεν θα ξανανθίσουν το χαμόγελο στα χείλη τους...

Ας αφιερώσουμε ένα μπουκέτο τριαντάφυλλα για όλες τις γυναίκες του κόσμου... Ένα μπουκέτο που να έχει μέσα όλα τα χρώματα καλύπτοντας όλο το φάσμα των συναισθημάτων από το πάθος μέχρι και την αγνότητα!

Όταν ο Θεός δημιουργούσε την Γυναίκα, ήταν ήδη στην έκρηξη υπερω-

ρίας του...

Τότε παρουσιάστηκε ένας άγγελος και τον ρώτησε:

- «Κύριε, γιατί χαρίζεις τόσο πολύ χρόνο μ' αυτό ;!...

Ο Θεός του απάντησε: «Έχεις δει τις προδιαγραφές της; Πρέπει:

• Να έχει πάνω από 200 κινούμενα κομμάτια που να μπορούν να αντικαθίστανται όλα και το σώμα της να μπορεί να τρέχει ακόμα και όταν θα τρέφεται με μία Cola διαίτης.

• Να έχει μία αγκαλιά που να χωρά τέσσερα παιδιά ταυτόχρονα και

• Να έχει ένα φιλί που θα γιατρεύει τα πάντα: από ένα γδαρμένο γόνατο έως και μία ραγισμένη καρδιά και όλα αυτά θα τα κάνει μόνο με δύο χέρια.

Ο άγγελος έμεινε έκπληκτος από τις «απαιτήσεις»!...

- «Μόνο δύο χέρια!; Και αυτό στην «βασική έκδοσή» του; Αυτό είναι πάρα πολύ δύσκολη δουλειά για μία μέρα, Κύριε. Περίμενε μέχρι αύριο για να την ολοκληρώσεις.»

- «Όχι δεν θα σταματήσω!» είπε ο Θεός. «Είμαι τόσο κοντά στο να ολοκληρώσω αυτή την δημιουργία μου, που τόσο αγάπησα. Έχω καταφέρει ήδη να την φέρω σε επίπεδο που να γιατρεύεται μόνη της ΚΑΙ να δουλεύει 18 ώρες την ημέρα.»

Ο άγγελος πλησίασε και ακούμπησε την γυναίκα.

- «Την έφτιαξες όμως τόσο απαλή Κύριε.»

- «Είναι όντως απαλή» συμφώνησε ο Θεός, «αλλά την έφτιαξα και δυνατή. Δεν έχεις ιδέα τι μπορεί να αντέξει ή να κατορθώσει».

- «Θα μπορεί να σκέφτεται;» ρώτησε ο άγγελος.

- «Θα μπορεί να σκέφτεται, να συζητά και να διαπραγματεύεται εκπληκτικά», απάντησε ο Θεός.

Ο άγγελος τότε παρατήρησε κάτι τέντωσε το χέρι του, άγγιξε την γυναίκα, ένοιωσε κάτι υγρό και είπε:

- «Ωχ, φαίνεται σαν να έχεις μία διαρροή σ' αυτό το μοντέλο. Σου το είπα εξ αρχής Κύριε, ότι όλα αυτά είναι πάρα πολύ δύσκολη δουλειά για μία μέρα».

- «Αυτό δεν είναι διαρροή» τον διορθώνει ο Θεός, «είναι ένα δάκρυ!»

- «Τι είναι το δάκρυ;» ρωτά ο άγγελος.

- «Το δάκρυ είναι μία δυνατότητα με την οποία η γυναίκα θα μπορεί να εκδηλώνει την χαρά, τον πόνο, την στεναχώρια, την απογοήτευση, την αγάπη, την μοναξιά, την θλίψη και την περηφάνια της», απαντά ο Θεός.

Ο άγγελος εντυπωσιάστηκε.

- «Κύριε τα σκέφτηκες όλα! Οι γυναίκες είναι όντως εκπληκτικές!»

Και ο Θεός ολοκλήρωσε:

«Ναι, αυτό αληθεύει! Αλλά δεν σου μίλησα ακόμη για την βελτιωμένη full extra έκδοση γυναίκας που ετοίμασα: την MANA, η οποία θα εκπλήσσει τους πάντες, γιατί είναι σχεδιασμένη να: υπομένει δυσχέρειες, κουβαλά φορτία, αλλά να διατηρεί πάντα την χαρά, την αγάπη και την ευτυχία. Χαμογελά όταν θα ήθελε να φωνάξει. Τραγουδά όταν θα ήθελε να κλάψει. Κλαίει όταν είναι ευτυχισμένη και γελάει όταν είναι νευρική. Παλεύει γι' αυτό που πιστεύει. Εναντιώνεται στην αδικία που βλέ-

πει σε βάρος των παιδιών της. Είναι δυνατή ακόμα και όταν πιστεύει ότι δεν υπάρχει άλλη διέξοδος.

Κλαίει όταν τα παιδιά της διαπρέπουν και αγαλλιάζει όταν διακρίνονται. Ξέρει ότι μία ραγισμένη παιδική καρδιά μπορεί να θεραπευτεί με ένα φιλί και με μία ζεστή αγκαλιά. Συνοδεύει το φοβισμένο παιδί της στο γιατρό και αγαπά χωρίς ενδοιασμούς.

«Μανάδες» θα δημιουργήσω σε όλες τις μορφές, τα μεγέθη και χρώματα. Θα έρχονται οδηγώντας, πετώντας ή τρέχοντας κοντά στους δικούς τους μόνο και μόνο για να δείξουν πόσο τους νοιάζονται. Θα φέρνουν χαρά, αγάπη και ελπίδα. **Η καρδιά μιας μάνας θα ομορφαίνει τη γη. Θα μεταδίδει στα παιδιά της συμπόνια για τον συνάνθρωπο και ιδανικά. Οι μανάδες θα έχουν να πουν σημαντικά πράγματα και θα δίνονται ολοκληρωτικά!!!**

Όμως...

Στο τέλειο αυτό δημιούργημά μου, δεν μπόρεσα να διορθώσω ένα ελάττωμα, ένα λάθος: «το ότι θα ξεχνάει την αξία του!»

Απολαύστε τα ανέκδοτα:

Ποια είναι η πιο δυστυχισμένη μάνα και γιατί;

Η αγελάδα, γιατί έχει άντρα βόδι και παιδί μοσχάρι.

"Μάνα, είναι μόνο μία".

Ήταν η δασκάλα και έβαλε την τάξη του Τοτού για να γράψει μια έκθεση που να τελειώνει με τη φράση "Μάνα είναι μόνο μία".

Γράφει ο Γιαννάκης:

- Εμένα η μαμά μου με φροντίζει και με αγαπάει πολύ ... γιατί μάνα είναι μόνο μία.

Γράφει ο Κωστάκης:

- Εμένα η μαμά μου με αγαπάει. Όταν αρρωσταίνω με φροντίζει πολύ ... γιατί μάνα είναι μόνο μία.

Γράφει και ο Τοτός:

- Χθες είχαμε καλεσμένους στο σπίτι και η μαμά μου, μου είπε να φέρω μπίρες από το ψυγείο. Πηγαίνω, κοιτάζω στο ψυγείο και της λέω ... "Μάνα, είναι μόνο μία".